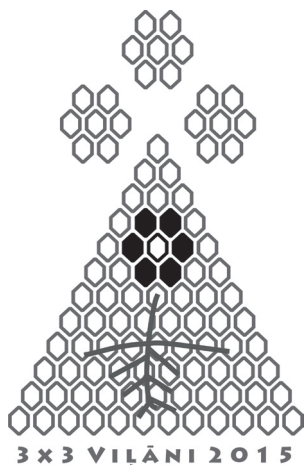

3x3 VIĻĀNI 2015

Vilānu 'spiets

Vilānu 3x3 saieta avīze **2015. gads** **Sestdiena** **4. jūlijs** **Pēdējā bite**

Zinas

Saieta bildes būs katram

Pēc saieta beigām savos e-pastos saņemsiet linku ar failiem, kur būs atrodamas Vilānu 3x3 saieta fotogrāfijas.

Brīvā mikrofona ieraksts

Lai paldies Ingum Krūmiņam, Dainim Kažokam un Andrim Davidonam! Lūk, viņi sagādājuši Brīvā mikrofona ierakstu, kas atrodams linkā: <http://failiem.lv/u/cljadmxx>

Zolītes turnīrs

Pēc piektdienas vakara Vilānu 3x3 zolītes turnīra uz finālspēli šodien pulcēsies Jānis Jurčenko, Jānis Vugulis un Raivis Apsītis.

Divas kāzas

Šovasar kāzas svin divi 3x3 saietos izveidojušies pāri: Monta Bitiniece un Armands Jakovels un Kārlis Krūmiņš un Eva Vancāne.

3x3 nākamvasar

Nākamgad, kā ierasts, notiks atkal divi 3x3 saieti, un abi – visticamāk – Kurzemes pusē. Daiga un Aldis Bitinieki vadīs saietu Pelčos dažus kilometrus no Kuldīgas, bet Ingus un Egija Krūmiņi – Saldus pusē.

Katram savu bišu stropu

Tas bija tikai pirms nedēļas, kad izlidoja pirmā „Vilānu Spieta” bite. Nu izlido pēdējā, bet ceļš tai zināms: uz jaunu stropu!

3x3 vienmēr ir mazliet brīnums: lielajā kārē katrs pats atrod šunu, ko pieliet ar medu. Kā bites nes medu kopīgam labumam, tā mēs šonedēļ darijām gan katrs savu, gan kopīgu darbu, zinot laiku, kad no stropa izlidot un kad tajā atgriezties.

Kopīgi austais lupatu grīdceliņš visās varavīksnes krāsās saritinājies sešmetrīgā baķī. Katram audējam grīdceliņā ir sava krāsas svītra. Ja labi pameklēsi – sevi audumā atradīsi un varēsi arī otram parādīt savu daļu. Vai viens to spētu? Bet visi kopā – protams! Kāds grieza lupatiņas šaurās strēmelēs, kāds tina kamolos un lika tos grozos. Kāds stellēs diegus savilka, kāds mācīja, kā jākrusto diegi pār jauno pavedienu.

Vai paspējām? Vai sadzirdējām, kā zumam paši un kā tepat blakus stropos

san citas bites? Cik pilnas mūsu medus kannas? Kāds medus tajās: liepu ziedu, meža vai pļavas ziedu? Vai esam gatavi pēc nedēļas zumēšanas lidot un meklēt atkal savu stropu – savas mājas? Vai mācēsīm arī tur medu vākt un citam parādīt, kā tas darāms? Es pēc sarunas ar Dzintars vēstures ievirzes vadītāju Jāni Apīni atjaunoju savu sen aizmirsto paroli Latvijas Valsts vēstures arhīva lapā. Un jau nākamnedēļ sāksšu šķirstīt baznīcas grāmatas. Arī man gribas piedzīvot savīļojumu, atrodot tos savus senčus, par kuriem man nav ne mazākās nojausmas.

Tā tikai izskatās, ka stropā viss krustu šķērsu. Un tā tikai izskatās, ka zemē saknes krustu šķērsu. Patiesībā katrai tur sava jēga, vieta un lieta. Pat ja mēs izlidojam katrs uz savu pusi, bišu saknes stropā paliek, tās mūs notur un sauc atpakaļ. Atgriešanās ir katra paša gribēšanas, varēšanas un saņemšanās ziņa.

Lolita

Redakcija atrodas trešajā stāvā, 326.kabinetā. Te strādā Lolita, Iveta, Amanda, Tina, Eva, Uldis un Madara. Fotografē Baiba. Tālrunis 20245436

Programma

Svētdiena, 5.jūlijs

10.00-10.30 Brokastis

10.30 -11.30 Saieta noslēguma diskusija

11.30-13.00 Noslēgums

14.00-14.30 Atvadas

14.30 Izbraukšana uz vilcienu

15.19 Vilciens Viļāni-Rīga
(Ierašanās Rīgā ap 18.00)

Koncerts baznīcā

Piektdienas vakarā Viļānu Svētā Erceņģeļa Miķeļa Romas katoļu baznīcā piedzīvojām gan svētbrīdi, gan garīgās mūzikas koncertu.

Priesteris Rinalds Staņkēvičs runāja, kas vajadzīgs, lai saglabātu savas saknes. Saimei vajag ne tikai kopīgu galdu, bet arī ticību, jo tieši tā satur kopā ģimeni. Kad sieva netic vīram, kad vīrs netic sievietai un bērni netic vecākiem, ģimene jūk un saknes zūd. Vēl vajag arī zināšanas, un vecāki nedrīkst pagurt tās nodot bērniem. Un vēl vajag mīlestību, jo tā vienmēr balstās patiesībā.

Priestera uzrunai sekoja novadnieku koncerts – Adele Stafecka (klavieres), Patriks Tabaks (balss), Aurēlija Šimkus (klavieres) un Biruta Mežatuča (soprāns). Daži mākslinieki nebija koncertējuši Viļānos, lai gan ar šo vietu katram ir īpaša saikne. Turklāt arī baznīca un klavieres ir visai neparasts savienojums.

Nakts basketbols Kas tā bija par saspringtu cīņu!

Sen 3x3 saietos nav bijušas tik līdzvērtīgas un spēcīgas komandas. 1.vietu ieguva viļāniešu komanda „Paligstrādnieki”, otro – „Mēs no Latgales”, trešo – „Visu nakti spēlējām, vienu grozu iemetām”, ceturto – „Pieci mazi bundzinieki”, bet piekto – „Cirks”. Spēlētāji, lai arī pārguruši, bija ārkārtīgi centīgi, un, iespējams, tas bija iemesls tam, ka gadījās dažādas traumas. Līdzjutēji žēlojās, ka viņiem trūka vietas, jo Nakts basketbols notika zālē. Cik garš, tik plats: piemērotas vietas ārā nebija, turklāt, spēlējot ārā, basketbols mēdz būt vēl traumatiskāks.

Redakcija

Rekomendācijas vēstule

Ar šo es, „Viļānu Spieta” redaktore, izrakstu Rekomendācijas vēstuli uzrādīšanai visiem nākamajiem 3x3 Saietu vadītājiem: ja kādam vajag vislabākos 3x3 saietu avīzes darbiniekus, lūk, viņi – visi, kas veidoja „Viļānu Spietu”.

Es pati – Lolita – ikdienā strādāju izdevniecības Santa žurnālā levas Māja.

Iveta ir mana vecākā māsa. Ikdienā viņa ir latviešu valodas un literatūras skolotāja Siguldas Valsts ģimnāzijā.

Amanda ir Ivetas meita, mana krustmeita. Šogad pabeidza Siguldas Valsts ģimnāzijas 12.klasi.

Tina ir mana kolēģe, izdevniecības

Santa redaktore levas grupas žurnāliem, pašlaik mājās auklē mazo Albertu.

Eva ir cilvēks, ko satiku Zaļenieku 3x3, viņa ir LU Literatūras, folkloras un mākslas institūta pētniece.

Maketētāja Madara ir mana kolēģe, izdevniecības Santa galvenā māksliniece žurnālam leva.

Uldi, protams, arī iepazinu 3x3, un viņš ir šīs kustības leģenda. Tāpat darbu godam padarīja fotogrāfe Baiba un citiem saietu avīžu redaktoriem kā acīgu, aktīvu un akurātu rakstītāju rekomendēju arī Dainu.

Esmu gandarīta par nedēļā padarīto un zinu, ka esam saietu dalībniekiem sanesušas pilnas medus kāres. Centāties!

Lolita

1.kdienā

Zini, kur dzīvoji!

Viļānu 3x3 saietu dalībnieku istabām bija doti vārdi latgaliešu mēlē. Lūk, tulkojumi, ko neatradām tikai vienam vārdam – tepekļi.

Plavas – pļavas, Dzīsmes – dziesmas, Zeimuļi – zīmuļi, Bolūži – baloži, Auzuoj – auzāji, Kryumi – krūmi, Uobeļi – āboli, ludiņi – ūdeņi, Viersyunes – virsotnes, Vuorpas – vārpas, Dūbumi – dobumi, Ceglinīki – ķieģeļnieki, Sābri – kaimiņi, Olūts – avots, Kolni – kalni, Komuļi – kamoli, Kliets – klēts, Pyuņa – pūne, Kuormi – saimniecības ēkas, Kuorkli – kārkli, Orkly – arkli, Senlaiki – senlaiki, Oazeiši – āziši,

Otuori – arumi, Dīnduorzi – diendārzi, Tuojumi – tālumi, Ūši – oši, Ratņiki – ratnieki, Īrūči – ieroči, Peipiņis – pīpenes, Puryņi – purenes, Laksteigolys – lakstīgalas, Spaiti – stari, Zoardi – zārdi, Svečēļi – sveķeļi, Žuguris – stārķis, Začeiši – zaķiši, Kačeiši – kaķiši, Zīdeņi – ziedīņi, Zeimis – zīmes, Kupči – pircēji, Cynkuri – kukuržņi, Viejputņi – vējputni, Sitiņiki – biežpiena plācenīši, Kuopusti – kāposti, Ūdzeņis – odziņas, Piertņiki – pirtnieki, Zagiužis – dzeguzes, Kūklji – kokles, Volūdys – valodas, Druoneicas – jumta skaidas, Kapči – kupicas, Zīmeļi – ziemeļi, Kokti – kakti.

Liepiņu ģimene no Ropažiem 3x3 ir otro reizi. Mamma Kristīne atzīst, ka pirmā saieta pirmajās dienās bija tik sagurusi, ka domāja: diez vai te atgriezīsies, bet, atgriežoties mājās, jau tika apspriesta iespēja atbraukt atkal. "Man ļoti svarīga ir piedalīšanās Daudzinājumā," stāsta tētis Mārcis. "Iedvesmojušies no pērnā gada 3x3 saieta Rucavā, mēs esam iekopuši un izveidojuši rituāla vietu arī savā mājas pagalmā. Tur arī abiem bērniem leva Ančevska novadija krustabas." Šobrīd Mārcis no darbiem atpūšas un labiekārto māju, bet mamma studē Montessori pedagoģiju, jo pēc abu bērnu Jetes un Jurģa dzimšanas birojā vairs nevēlas strādāt. Kristīnes senči no tēva puses nāk no Jēkabpils, bet no mammas puses – no Gulbenes un Sēlpils. Kristīnei ir saglabājusies vecmammās dzimtas māja, kas atrodas starp Biržiem un Zasu, tur Kristīne brauc smelties zemes spēku. Savukārt Mārča tēvs, pētīdams savas dzimtas saknes, atradis vietu Rūjienā, kur dzimuši senči trijās paaudzēs. Diemžēl ēkas tur vairs nav, bet jau tas vien, ka ir zināma tāda vieta, Mārča tēvam bijis liels aizkustinājums.

Bērziņu ģimene no Rīgas Viļānos piedzīvo savu pirmo 3x3 saietu. Māris ikdienā ir projektu vadītājs, Rasa nodarbojas ar grāmatvedību,

bet viņu mazie puikas Gustavs un Kārlis aug. Kārlis iemēģinājis 3x3 Bēbišu skolas mācības, bet Gustavs bijis tik sekmīgs un prātīgs Sprīdīšu skolas audzēknis, ka vadītājiem pat līcis domāt, ka ir piecgadnieks, nevis tikai trīssarpusgadnieks. Par 3x3 saietu ģimene izlasīja *Annas Psiholoģijā*, kur bijis minēts, ka tieši šie saieti ir lielisks iedvesmas avots ikdienai. Māris priecājas, kā bērni te žigli vien atveras, kļūst drošāki, iemācās dalīties, tāpēc abi ar sievu Rasu cer, ka 3x3 kļūs par viņu vasaras notikumu arī turpmāk.

Pašiem Bērziņiem nav savu dzimtas māju, tāpēc viņi gatavi izlaist savas saknes un paši kļūt par tiem vecvecākiem, pie kuriem bērnus sūta uz laukiem. Māra senči no mammas puses nāk no Polijas un Baltkrievijas, tētim – no Rīgas, bet Rasai omīte ir no Lietuvas. "Šeit piedzīvoto rituālu, kopā dziedāšanas laikā pat sajūtām tīrās ķermenī, un, manuprāt, tieši tā arī būtu jāsvin visi mūsu gadskārtu svētki - ar emocionālu jēgu," stāsta Māris. Rasa vēl piebilst: "Nākamreiz jāņem līdzi omīte!"

Plūģu ģimene no Rīgas par 3x3 uzzināja no Jura un Aelitas Batņām un tā nonāca viņu vadītajā saietā Neretā. Viļānu 3x3 ir Andra, Agitas un viņu bērnu Katrīnas, Ričarda un mazā Klāva otrā saieta pieredze. Vecākā meita Sintija, kas nesen atgriezies no Londonas, gatavojas studēt Rīgā un šurp nav atbraukusi. Latviskās tradīcijas ģimene apgūst, pateicoties arī Brīvajai Māras skolai Jaunmārupē, kur mācās desmitgadīgais Ričards. Savukārt Andris un Agita beiguši "Lielzemeņu" pirts skolu, tāpēc, lai tiktu pie savas lauku pirtiņas, iegādājušies lauku mājas Skultes pagastā, tās palēnām remontē. Saietā ģimene iedvesmojas un mācās daudz ko jaunu un Agriņa atzīst, ka jaunas zināšanas sniedz ne jau tikai ievirzes, bet arī satiktie cilvēki, nejausās sarunas.

Agitas saknes teju piecās paaudzēs aizvijas Rīgā. Tur Agitas vecvecmāmiņu, latviešu meiteni Mariju, noskatījis un apprecējis gruzīns Luarsabs Maisuradze, kurš pārgājis gan sievas ticībā, gan palicis dzīvot viņas dzimtajā pilsētā. Andra senči savukārt nāk no Slokas puses.

Tina

Jautājums

Kādu ievirzi tu varētu vadīt?

Jete Jakoviča:

„Man ļoti patīk un padodas cept kūkas. Tas varētu būt kā eksperiments, kur visi katru dienu ēstu pankūkas un katrā nākamajā dienā skatītos, par cik vairāk

to var apēst. Tad mēs varētu manā ievirzē taisīt pankūkas ar augiem, kurus var atrast plavā. Uztaisītu kādā no dienām arī pankūku mešanas sacensības – uz pankūkām liktu virsū gan putukrējumu, gan zemenes, gan „Nutellu” un tad tās mestu pa cilvēkiem. Varētu nedēļas beigās uztaisīt pankūku kleitas un ar tām piedalīties nakts basketbolā.”

Noela Valdovska:

„Es varētu vadīt gulēšanas ievirzi, kurā pārbaudītu, cik labi var aizmigt pie dažādu veidu mūzikas. Varētu arī tad, kad, piemēram, Jete gulētu, pakutināt

viņai degunu vai kājas vai iezīst rokā putukrējumu un tad skatīties, kurā brīdī un kā viņa reaģē un pamostas. Gan jau uztaisītu arī modesskati ar pidžamām, un uzvarētājam būtu kronis no spilvena. Ā, vēl pārbaudītu, kura ir visērtākā gulēšanas poza, un izveidotu jokus par tiem, kas negul.”

Justs Ceplis:

„Pat nezinu, ko varētu vadīt, jo nav nekā tāda, ar ko baigi esmu aizrāvis. Varbūt tas varētu būt sports. Ja pie manis sanāktu lielāki 3x3nieki,

pamēģinātu arī kādas sarežģītākas rotaļas. Noteikti gribētu iesaistīt visa vecuma ievirzes dalībniekus, jo pašlaik sportā ir tā, ka daži kaut ko dara atsevišķi. Iespējams, darītu visu līdzīgi kā Viļānu sporta ievirzē – mācītu basketbolu un tā tālāk, kaut gan gribētu arī volejbolu paspēlēt.”

3x3 zelta jaunatne

Viļānu 3x3 saietā esam 55 jaunieši: 33 meitenes un 22 puīši.

Visvairāk pārstāvētā vecuma grupa ir piecpadsmitgadnieki, viņiem seko 13, 14 un 19 gadus vecie jaunieši – no katras pa septiņiem. Vismazāk saietā ir divdesmitgadnieku – nav

neviens. Mums ir četras Lauras, trīs Elīzas, divi Eduardi, Jāņi, Jēkabi un Madaras. Interesanti, ka 21 jauniešs saietā kādam ir brālis vai māsa. Mums ir jaunieši, kur brāļi/māsas ir trijātā: māsa un divi brāļi Valdovski, māsa un divi brāļi Hofmaņi, māsa un divi brāļi Barkāni.

Stūris ar video

Videostūris, izrādās, Jānim Jurčenko ir bijis izaicinājums, bet viņš pie tādiem ir pieradis.

Jānis ir strādājis par operatoru, kā arī darbojies ar Urban jauniešiem, jauniešiem no nelabvēlīgām vidēm. Vasarā Jānis iesaistās dažādās nometnēs un projektos, no kuriem viens ir arī 3x3 saiets. Savas video montāžas prasmes viņš apguva Marselā, kur Jurim bija iespēja 10 mēnešus atrasties audio-video vidē. Jānim tuva ir neformālā izglītība un nevalstiskās organizācijas.

Jāņa ievirze bija viņam izaicinājums, jo bija plānoti tikai 10 dalībnieki, kas jau ir daudz, bet beigās viņu bija 12. Tāpat viņš sākumā nezināja, kādas ir kura tehniskās prasmes, jo bija sanākuši gan bērni, gan jaunieši, gan pieaugušie. Jānis izdomāja, ka liks viņiem iejusties operatoru lomā un ka viņiem jāuzfilmē 10 minūšu garš video rullītis. Tas tika filmēts, izmantojot stop-motion, zaļo ekrānu un reportāžu.

Pirmajā ievirzē viņi uztaisīja prāta vētru, kurā bija ļoti radošas idejas, kādas Jānis pat neesot gaidījis. Jānis atzīst, ka visi ir iesaistīti un strādā tik aktīvi, ka pat viņam pašam tur nebija, ko darīt. Vienu brīdi pat esot pienesis ūdeni un kaut ko piekārtojis.

Amanda

Zebru ziņas

Pārziemosim!

Sakarā ar silto laiku zebras aktīvi domā par vairošanos un sūdzības par problēmām vairs nepieņem. Beidziet rakstīt vēstules, zvanīt un sūtīt SMS! Zebrām tas jau

ir līdz svītrām! Ja atradīs ceļu, Zebras, iespējams, cilvēkiem uz pavisam īsu brīdi parādīsies arī Priekuljos, bet nākamā gada 3x3 saietos savu dalību apsolīt nevar.

Ja būs maiga ziema – pārziemosim!

Tradīcijas, rituāli, godi

Tradīciju, rituālu un godu ievirzē ceturtdien runāja par «sauso atlikumu» trešdienas nodarbībai, par piedzīvoto kopumā un Daudzinājumu.

Sasēdušies pusapli, ievirzes ļaudis nekautrējās no emocijām, no rokas rokā ceļojošais pulkstenis skaitīja minūtes, katram vēlētī trīs teikumi pārtapa plašākos izklāstos. Un kā gan lai trīs teikumos izsaka ievirzē sajūsto un piedzīvoto: iemācīties skatīties otram acīs, satikties un sasveicināties bez vārdiem, saprast un sev paņemt no Ineses Krūmiņas dotās un sastrukturētās latviskās zinības.

Daudzinājuma burvība dalībniekiem radījusi maģisko sakrālās telpas sajūtu caur vietas iezīmēšanu, iztīrīšanu. Vieta, kas mums jākopj, jārotā kopā. Zāļu sievas ievirzes meitenes priecājās par iespēju piedalīties Daudzinājuma papildināšanā ar zaļumu vītņi, kas improvizēti pārtapa

arī par goda vārtiem. Te arī mācība, ka reizēm ir tik labi ļauties mirkļa izjūtai, nevis gatavam scenārijam. Runa, dziesma, kustība, ziedojums, ēdiens – vērtības, ko ievirzes dalībnieki pārrunāja atlikušajās tikšanās reizēs.

Kā atzīst dalībnieki, Inese katru dienu iedod ko jaunu pie jau zinātā, katrai dienai ir odziņa, jauna mācība. Katrai dienai ir uzdevums, un ir laba sajūta, kad tas paveikts, jo ik reizi tomēr bijušas šaubas – vai es to spēšu? Katrs ieraudzīja vietu un telpu, kur augt savā dzīvesziņā un dzimtas apziņā. Kā atzina ievirzes dalībniece, kas pēc savas būtības ir matemātiķe, viņa nesaprotot, kas ar viņu notiek, jo nespējot vairs orientēties stāvos un telpā, jūtoties sirreāli, tāpēc jāsaprot, kā pēc saietā nonākt atpakaļ uz zemes. Izskanēja arī vēlējumi ievirzē gūto mieru paņemt līdzī uz mājām, jo 3x3 saiets ir pasaule pasaulē, kur ār pasaule uz mirkli nav aktuāla. Tāpēc priecāsimies par īstumu, ko saņemam un izstarojam šajā nedēļā!

Eva

Karote vecvecākiem

Koka darbu ievirze pat vēl nav sākusies, bet dalībnieki jau strādā.

Te top virtuves piederumi – karotes, sviesta naži, koka trauki – un pat mēbeles. Ievirzes vadītājs Jānis Atis Krūmiņš dod padomus, kā darbu paveikt vieglāk. Visapkārt darba troksnis, kokapstrādes dalībnieki kal, slīpē un virpo. Sarunas nerisinās, jo visi ir aizņemti ar darbu. Koks ir jāizjūt pa dzīslai, ļoti grūti ir strādāt ar rūpnieciski apstrādātu koku, kas nav atdalīts pa dzīslai. Nometnes tēma ir saknes, tomēr koku saknes neviens saviem darbiem neizmanto. Gatavošanas process sastāv no kalšanas un slīpēšanas. Es taisīju karoti, ko dāvināt vecvecākiem. Nākamajā saietā noteikti gatavošu kādu trauku vai pat krēslu.

Imants

Met, ceļ un sien

Jaunsargu ievirzes vadītāji Juris Gedušs un Romāns Seilis-Zundāns ar bērniem darbojas brīvā dabā.

Bērni apgūst prasmes, kas nepieciešamas jaunaigiem jaunsargiem: trenējas mest rokasgranātas mērķī, celt telti, siet mezglus. Šādā aizņemtibā ir grūti atrast brīvu laiku atpūtai vai sarunām. Ievirzes apmeklētāja Laima stāsta, ka viņas tētis ir karavīrs. Tāpēc šoreiz 3x3 saietā viņa izvēlējusies jaunsargu ievirzi. Arī Laima nākotnē vēlas kļūt par karavīru. Jaunsargu ievirzē viņai vislabāk patīcis gulēt ievainotā nestuvēs un izjust brīdi, kad viņa tika kratīta (imitēta skriešana).

Laura

Uguns skulptūru veidošana. Gundara Kozlovskā vadībā no ceturtdienas līdz sestdienai tapa uguns skulptūras, kuras redzēsim sestdienas vakarā.

No zēniem par vīriem. Roberts Šilings un Jānis Cekuls mācīja zēniem iegūt uguni, apgūt kara mākslas pamatus un saprast, kādiem jābūt īstiem vīriem.

Sievas kā puķes

Vilhelmīne Zira ievirzes dalībniecēm ierāda floristikas gudrības.

Ievirzes dalībnieces veidoja ziedu kompozīcijas, kas grezno ēdnīcas galdus. Tad dāmas gāja aplūkot Viļānu skaistākos dārzus, tostarp baznīcas rožu dārzu, kas ir tēva Benedikta izlolota ideja. Trešdien veidoja ziedu aproces. Floristikas ievirzē izmanto zaļās oāzes, dabīgos karkasus kompozīcijām no grimoņu un ceriņu zariem, izmanto arī stieples un dzīvo augu līmi. No augiem populārākie ir jānīši, delfīnijas, daudzgadīgā salvija, hostu ziedi un lapas, rozes un jasmīni.

Rosina ziedot

Andra Tomašūna vadībā Vēstures ievirze iepazīnusi Viļānu vēsturi.

Jau atkal pierādījies, ka vēsture jāizzina kustoties, ne tikai sēžot un runājot, tā jāierauga! Tāpēc dažas dienas ievirzes dalībnieki devās prom no skolas uz Piziķu pilskalnu, kur parunāja arī par arheoloģiju, pabija ebreju kapos, apciemoja Liliju Skarbinku, kura ir bijusi pasta darbiniece. Ievirzē paviesojās arī Viļānu novadpētniecības muzeja direktore Margarita Skangale, kura deva ieskatu Viļānu vēsturē un sniedza saistošu senās un šodienas Viļānu salīdzinājumu. Uz ievirzi nāk nobrieduši cilvēki, kas vēlas paplašināt redzesloku par Latvijas vietām. Noslēgumā Vēstures ievirzes dalībnieki izlēmuši visus saieta ļaudis rosināt ziedot 3x3 grāmatai un Viļānu labdarības organizācijai «Mazumiņš».

Eva

Kā man klājas

Sarunas ar dievišķo klusumā, vārdos un kustībā ir ievirze, uz kuru sievietēm lūgts nākt svārkos.

Tas tādēļ, ka sieviešu spēks nāk no zemes. Gundegas Puidzas vadītajā ievirzē apvienojas lūgšana par mīlestību un katrreiz – arī deja, kas notiek visiem kopā aplī, kam vidū ikreiz ir kāds spēka elements – gaudu blodiņa, izdīguši

asniņi, akmeņi. Dalībnieki arvien vairāk sajūt cits citu, ļaujas šai burvībai, nodod cits citam enerģiju un arī to gūst, iemācoties nodot informāciju vien ar kustībām un pat spējojot šo cita doto informāciju iztāstīt vārdos. Tā ir ievirze, kurā valda tīra un patiesa enerģija, te sanākuši cilvēki, kas vēlas ar sevi strādāt, un levas Akurateres dziedātā dziesma «Kā man klājas» ir gluži vai garīgās himnas vietā.

Eva

Zaķi, kaķi un kaut kas

Mīļlietiņu darbnīcā gan lielas, gan mazas čaklās rociņas.

Ievirzes vadītāja Ilva Mīze saka: „Esam daudz un dažādi.” Viņi gatavo ne tikai lelles, bet arī svečturīšus, aplīmētus ar akmentiņiem, auklas trauciņus un magnētus ar latviskām zīmēm. Ilva atzīst, ka Mīļlietiņu ievirzē tu „radi unikālu lietu, kādu neviens cīnietītis nebūs radījis, un tajā būs

ielikta tava enerģija”. Šīs lietiņas noteikti ir mīļākas, jo bērns ir taisījis pats savām rociņām vai kopā ar mammu.

Te tamborē tautiskās lellītes, lelli var izgatavot arī no zeķes. Tas neprasa daudz laika, bet tamborēto leļļu gatavošana, kurā palīdz arī levas Hofmane, aizņem četras dienas. No zeķes var uzšūt gan zaķi, gan kaķi, gan mājas gariņus. Elizabete Brence no Viļāniem ar mammas Intas palīdzību taisa kaķīti no zeķes. Elizabete pati pamēģināja šūt, un kaķītis nu jau ir gatavs.

Amanda

Visdari. Dženija Krama katru dienu ievirzes dalībniekiem parādīja un pierādīja, cik daudz ko var izdarīt paša rokām. Ja tu gribi, visu vari, tāpat esi visdaris!

Mugurkaula un locītavu atveseļošanas ABC. Mugura ir cilvēka stumbrs – tas vienmēr jātur taisns! Ievirzes vadītāja Anita Elksne ir fizioterapeite, tādēļ zina, ko rāda.

Spāka saknis

Pievakares ievirze Latgališu spāka saknis – Latgales kultūrvēsture un latgališu valoda notiek Kārklū ielā.

Ievirzes vadītāja Maruta Latkovska ir ievērojama kultūras darbiniece, bijusi sabiedriski reliģiskā žurnāla „Katōļu Dzeive” redaktore un aktīva latgališu rakstu valodas entuziaste. Latgalē labi pazīstami Marutas veidotie radio raidījumi «Volūdys vaicuojums», kuros viņa stāsta par valodas niansēm. Interese par Latgales vēsturi un latgališu valodu Marutai radusies jau studiju laikos. Par mūža ieguldījumu latgališu kultūrā viņa saņēmusi Latgališu kultūras gada balvu „Boņuks 2014”.

Ievirzes dalībniekiem Maruta iedevusi darba materiālus. Iespējams, cilvēkam, kas nav saistīts ar latgališu valodu, tā var šķist sarežģīta, pat nesaprotama. Taču Maruta ar savu sirsnīgo siltumu un došanas prieku labprāt palīdz apgūt vismaz rakstu valodas pamatus: y ir cietais i (kā krievu valodā), rakstībā ir divskanis uo, vārdos platajam latviešu e, ē Latgalē atbilst a, ā. Ja to visu tik sirsnīgi piedāvā, dāvina ar dzirksteli acīs, nevis māca, tad mācīšanās priekam gribot negribot pielip Marutas entuziasms. Ja būs vēlētānās patstāvīgi turpināt latgaļu valodas apgūšanu, Maruta iesaka internetā atrast digitālo latgališu ābeci „Skreineite”.

Marutas mājās ievirzes dalībnieki var uzzināt par īpašo kultūrvides karti „Ar Latgolū sirdī”, kur var iepazīt kultūras darbinieku dzimšanas vietas un kaut pavisam nelielus biogrāfijas aprakstus. Maruta ļoti vēlējas, lai visi saietā

dalībnieki uzzina vārdus, kas rakstīti uz šīs kartes. Saprotams, ka ne visu iespējams iztulkot precīzi, jo ir vārdi, kas īpašo nozīmi saglabā tikai savā valodā.

„Latgalietis ir bijis un būs visistākais latvietis, viņš ir devis vārdu Latvijai un krāsas Latvijas karogam, viņš ir bijis par paraugu tautiešiem ar saviem latīņu burtiem. Viņš ir stāvējis un stāv sargos Latvijas austrumos.

Mūsu zemīte uz saviem pleciem ir iznesusi grūtāko, ko jebkurai tautai uzliek svešu zemju valdnieki. Nevajag Latgalei i ne svešas mantas, ne nepelnītas slavas, Latgale grib būt līdzināta ar citiem Latvijas novadiem, paturot savu mēli un ticību, savus vārdus un vietu nosaukumus. Lūdzami, nepārkrāsojiet un nepārgroziet mūs, mēs esam gana latviski un ar savu senču mantojumu!”

Pieņem likumus

Domā, politika ir garlaicīga? Vajadzēja iet uz Politikas ievirzi!

Anša Bogustova vadībā it kā pa jokam, bet tiek risināti nopietni jautājumi. Ir patiešām ļoti interesanti, jo Ansis ir izcils runātājs, kuru klausīties ir bauda, nevis nogurdinoša laika pavadīšana. Vērojot ievirzes dalībnieku darbību, jebkuram nezinātajam kļuva skaidrs, KO dara politiķi. Diez vai tad gribētos kādreiz teikt, ka politiķi tikai sēž un runā.

Ansis uzskatāmi parādīja, kā mainās likums, ja izmaina, pieliek vai noņem tikai vienu vārdu. Tā mainās arī cilvēku dzīve. Piektdienas ievirzē katrs dalībnieks bija kļuvis par kādas Eiropas Savienības valsts ministru un piedalījās likumdošanas jautājumu risināšanā. Politikas ievirzes likumdošanā tikai viens teikums – par bezmaksas interneta ieviešanu. Kur ieviest – pilsētās? Vācijas pārstāvis groza galvu – viņa valstī pārāk daudzi dzīvo ciemos, kas gan ir ļoti lieli. Kur novietot antenas? Pie valsts iestādēm? Domīgi kļūst visi – vai jāizvieto arī pie ciетumiem? Hm... Un kad sākt ieviest? Varbūt tikai 2030.gadā? Bet ja nu tad tāds internets vispār būs tikai muzejos?! Lūk, cik sarežģīta ir jebkura likuma ieviešana! Mainot ko vienu, mainās vesels lērums. Un nekad izmaiņas nav patīkamas visiem. Ja var, jāatrod kompromiss. Kā Ansis saka: kompromiss ir tad, ja visi no telpas aiziet bišķiņ neapmierināti. Taču pēc Politikas ievirzes prom devās apmierināti visi, jo ministra krēslā bija pavadījuši vairākas stundas.

Iveta

Roktālšana. Ulda Melberga vadībā no dažādiem metāliem tapta saktas, gredzeni, rokassprādzes un citas rotas. “Viļānu Spieta” maketētāja Madara izkala sev Nameja gredzenu.

Ziepju darbnīca. Sākotnēji Ingas Kalviņas vadītajai ievirzei bija pieteikušies dažāda vecuma dalībnieki, bet tad palika pārsvarā bērni, kas dosies mājās ar pašgatavotām ziepēm.

3x3 sakņu atvases

Deviņas atziņas

Ceturtdienas vakara Daudzinājums virmoja skatienos, sajūtās un arī vārdos. Lūk, ceļamaizei deviņas atziņas no Daudzinājuma uzrunām.

Andris Tomašūns

Nemetiet ārā fotogrāfijas un neļaujiet to darīt citiem! Un noteikti izmantojiet mūsdienu tehnoloģijas, lai pētītu savu dzimtu, savas saknes! Turklāt senās fotogrāfijas noteikti vajag mājās novietot redzamā vietā – lai priekšteči ir mums klāt.

Aloida Jurčenko

Ikvienā dzimtā katram ir sava vieta. Mūsu uzdevums ir pieņemt visus likteņus, pat tad, ja šī dzimtas pārstāvja rīcība mums nešķiet pieņemama. No šiem dzimtas pārstāvjiem nav jāatsakās, jo, līdzko pārgriežam saites ar savām saknēm, mēs ejam bojā.

Roberts Šilings

Mēs esam dižena, varena tauta un savu spēku smeļam no saknēm. Mūsu zemē kokiem saknes neaug gaisā vai ūdenī, pie mums tās aug Latvijas zemē. Tās baro mūs, mūsu bērnus un bērnu bērnus, dodot mums spēku.

Līga Reitere

Valodā katram vārdam ir sakne, kas nes visu vārda nozīmi un spēku, tajā ir visspēcīgākā informācija. Vārdiem *dzieds*, *dzīt*, *dziedāt* ir viena sakne. Arī vārdi *zieds*, *ziedēt*, *ziedot* ir vienas saknes vārdi. No sievas meita, no meitas mazmeita – tā mēs visi šķīļamies. Lai mums visapkārt ziedi!

Ieva Kalniņa

Savu dzimtu es zinu līdz 18. gadsimtam. Reizēm šķiet, ka pat pati sevi nepazīstu tik labi kā savus senčus. Dzimtas stāstos es gūstu spēku – ja man ir kāds izaicinājums dzīvē, risinājumam ir stāsts no savas dzimtas. Stāsts par saknēm noteikti ir stāsts par atbildību un mīlestību. Mēs katrs kādreiz kļūsim par saknēm, un aiz mums paliks ne tikai gadskaitļi, bet arī stāsti. Kādi tie būs?

Jānis Vītols

Mēs, latvieši, protam turēties, lai kādi vēji pāri nākuši. Turēties protam, bet vai ar to pietiek? Kāda jēga turēt sveci zem pūra, turēt klētī graudu sieku neizsētu, kāda jēga ozolam zīles paturēt zaros? Un, ja tik ilgi esam turējušies, tā tad kāda jēga tam ir bijusi. Mēs esam tam, lai dzītu saknes, lai savās skolās, ģimenēs un dzimtās izaugtu līdz senajām zināšanām un saņemtu Dieva padomu.

Vivita Skurule

Ja es nebūtu togad iemaldījusies 3x3 kustībā, iespējams, 3x3 Viļānos notiktu vēlāk. Vietējie cilvēki saka: šī esot smaidīgākā nometne, jo šeit smaida ne tikai cilvēku acis un lūpas, bet arī sirdis. Lūk, man rokās divas vaska sveces. Vienu no tām var ielikt kastītē, lai stāv un tieši tāda, kā tagad, tā ir arī pēc 100 gadiem. Bet otru varam aizdedzināt. Tev vienmēr ir izvēle, kura svece tu gribi būt: tā, kas izdeg, dodot citiem gaismu, vai tā, kas neskarta paliek kastītē?

Jānis Krūmiņš

Latvijā ir daudz dižu un spēcīgu dzimtu. Nedrīkstam piemirst, ka lietu kārtībai ir sievu kārtā un vīru kārtā. Lai dzimtas varētu izdzīvot, ir vajadzīga stipra vīru kārtā. Vīriem ir ne vien jāar un jākaro, viņiem jābūt arī ģimenes sargātājiem. Bet, lai nosargātu ģimeni, vīram nav jāskrien kā raķetei un kā raķetei jāsadeg, bet jānosargā pirmkārt sevi, jo tikai tā var nosargāt citus.

Inese Krūmiņa

Vai vērts skumt par to, ka reiz visi kļūsim par vara saknēm? Vai vērts skumt par to, ka mums nebūs zelta zari? Ja aiz mums paliks gana daudz sudraba lapu, mūsu uzdevums būs izpildīts, un savu darbu turpināsim arī tad, kad būsime kļuvuši par saknēm.

Iveta, Lolita

Smiltenes pakalnos

2014.gada Smiltenes nometnei bija sevišķa smeķe.

Tieši Smiltē 2001.gadā pirmoreiz izgaršoju 3x3 garīgo/darbīgo kokteili. Saietu organizēja Grīnvaldu ģimene. Inese un Ainārs 3x3 ir jau 10 gadus, un, kā paši saka, saieta vadīšana ir lieliska iespēja atlidzināt

gadiem iekrāto trīsreiztrīsreizību. Par dalībnieku sasaukšanu kopā rūpējās iedomu Pakalnu taurētājs un daudzie reālie palīgi – Barkānu, Kalniņu, Mežalu ģimenes. Kad pasākumos sanācām kopā, piepalīdzot Ansim Bogustovam un Dīvam Reizniekam, tā bija viena varēna enerģijas kokteiļa baudīšana.

Pirmoreiz jauna ievirze – kokles darināšana meistara Rozes vadībā. Pirmoreiz katru vakaru varējām baudīt kopā būšanas prieku arī pie uguns-kura, ne tikai nīkšanā un dančos vai daudzinājumā. Pie tā vakara viesi bieži pārtapa pusnakts viesos. Tā kādā

pusnakts stundā tautā iemīļotā dziesma Kornēlija Apškrūma atcerējās skolas laiku un lasīja savu dzeju. Viņa gan kļuva skumīga, kad teica, ka šo vakaru tikšanos velta Smiltenei kā atvadas. Bet mēs domājam gaišas domas un novēlējām viņai spēkus smelt viņas otrajās mājās – dabā.

Tādi pavisam īsā īsumā ir mani iespaidi cauri gadiem par manām 3x3 nometnēm, kurās gūstam vēlmi kopt latviskās tradīcijas. Lai tā pieaug un piepildās pilna, bagāta un smaržīga kā bišu kārē!

Daina Kuple

Lapsenes dzēliens

Maigais bites dzēliens

Lobs vokors un pie reizes lobs rīts, jo pēc ilggadēju nīcēju tradīcijas pēdējā nometnes diennakts rakstās kopā ne tikai uz papīra. Zumm...

Tāds ar tādu satikās (domāts – abi ar dzeloņiem) un nolēma pēc nedēļas dzīvot draudzīgi! Trans un lapsene vairs nedzels, jo vismaz lapsenei kodienu limits ir beidzies. Zumm... Un labi vēl, ka viņa nav bite, kurai pēc kodienu jāziedo dzīvība! Ja vēl rakstu, tātad dzīva! Urā! Zumm... Un tranam šodien vārda svētki! Apsveikumus (taustāmus, rakstiskus, ēteriskus un buču veidā) viņš pieņems diennakts garumā. Pastkastīte Mīlestības vēstulēm lapsenei zem viena spārna, nosūtīt vēstuli inkognito varēs līdz vakariņu laikam vai nodot personīgi pašam Tranam (Uldim Siliņam).

Man tiešām bija prieks jums gan dzelt, gan nedzelt, un ļoti ceru, ka saulainā kopā būšanas nedēļa visiem ir sniegusi cerēto un ka katras dzimtas saknes ir saņēmušas to spēku, kas ļaus augt un kļūst par jebkuram ģimenes kokam mūsu kopējā Latvijas mežā. Gan bērnam, gan liepai, gan kļava, gan vientuļam ozolam, gan pilādzim, gan... Katram savs skaistums un uzdevums.

Vēl esam šovakar kopā – Lakstīgalu salā. Un rīt! Rosīgās nedēļas laikā varbūt kāds pie kāda nav uzspējis pieiet, parunāties, padejot, padziedāt, paklusēt. Tad dariet to! Ja Dievs dos, tiksimies nometnē nākamgad vai būsime kopā domās, vēstulēs un priecāsimies par dzīvi!

Mīlestībā – jūsu Kleopatra (arī lapsene, arī Daina Kuple)

Trana dzēliens

Rainis ir beigts, un es arī sevišķi labi nejūtos

Ejam atkal svētkoļojumā, šoreiz uz Viļānu baznīcu, kur būs dievkalpojums un vietējo mākslinieku koncerts. Baznīca, liela un stalta, nedarītu kaunu arī galvaspilsētai. Iekšpusē varenas kolonnas, nišas un velles, greznotas ar svēto bildēm.

Es, dumīķis, apsēžos aiz lielas kolonnas un runātāju ne redzu, ne dzirdu.

Koncerta daļa jauka. Prātā palicis altāra zēna dziedājums un spožais operdziedātājas soprāns koncerta beigās. Ceru, ka viņa bija tikpat smuka kā viņas balss.

No baznīcas cilvēkam vajadzētu aiziet pacilātām, bet es biju pilns nemiera, jo Ventiņš (Zāļu sieva) bija mani uzaicinājis uz viņas aprikoto pirti. Es jau biju pagātnē cauri gājis Krūmiņmātes pirtāžas rituālam, pēc kura visi nopērtie izmisumā lēca pirts dīķī slicināties. Vai ar Ventiņu būs kas labāks? Mana vienīgā cerība bija Vivita, divu bērnu māte, kas arī bija peramo sarakstā.

Ierodamies ar Vivitu pirti. Rīkojums: izģērbties galīgi plikam un gulties uz lāvas. Vispirms uz muguras un tad uz vēdera. Lai nesaltu (!!!), uzmet garu. Ak, grūti elpot? Uzsviež man slapju pirtsslotu uz galvas. Paldies Dievam, tā ir auksta! Sākumā sit mani ar pirtsslotu (vai ko citu) samērā maigi un tā iežūžo cilvēku falšā cerībā, ka varbūt tik traki nebūs, bet tad Ventiņš ar otru pirtnieku

Gunti sāk mani klapēt ne pa jokam. Vai jūs esat redzējuši, kā mehāniķi sit sabuktētus mašīnu dubļu bleķus? Tieši tāpat!

Kad esmu pietiekami sadauzīts, Ventiņš sāk manu fizionomiju smērēt ar medu. Bez medus paliek tikai viena vieta. Kura tā ir – varat minēt paši. Atkal tiek gāzts virsū ūdens un skalots nost. Ārā no pirts un iekšā no zariem un papardēm taisītā guļas vietā nosedz deķi. Tāda sajūta, ka esmu ceļā pie Pētera (ne jau Zāļu sievas Pētera).

Kad es būšu miris, / Kaps mans stāvēs plīks. / Kas gan man uz kapa / Bleķa kroni liks? / Jāceļas būs augšā, / Ja tik varēs tikt, / Pašam sev uz kapa / Bleķa kroni likt.

Ārā no guļamvietas un atpakaļ pirti. Tīku skalots. Kur vēl palicis medus, tur tiek noberzts ar pirtsslotu. Gribi, lai mazgā matiņus? Padod velnam mazo pirkstiņu, un viņš tev paņem visu roku! Davai! Beidzot nošrubēts tīrs un dzīvs, prom uz nīkšanu!

*

Vai zināt, ko jums atnesu? Nesu vēsti, jauku, priecīgu! Kuldīdznieki Daiga un Aldis Bitinieki ir šeit.

*

Sestajā bitē lasu Kleopatras rakstu, ka Siliņuldis zadzis Baibu. Es nevienu Baibu neesmu zadzis. Vai Kleo te nedomā Uldi no Raina „Pūt, vējiņi!”? Bet Rainis ir beigts, un arī es sevišķi labi nejūtos. Vēl kas. Vai arī senākas kundzītes varot cerēt uz zagšanu? Cerība vienmēr mirst pēdējā.

*

Vakariņās „Met, Laimiņa, zelta jostu ap to visu istabiņu” nezin kāpēc tika dziedāts divas reizes. Būtu Laimiņa metusi vēl trešo jostu, mēs nebūtu tikuši ārā no ēdamzāles.

Uldis Siliņš